

Alinpalkkalaki eduksi työläisnaisille

Yhteiskunta on aina tuntenut jonkun verran velvollisuuden tunnetta maksaa mies-sukupuolelle sen verran palkkaa, että hän vähintään sillä voi elää itse, ainakin silloin kun hän on raa-
tamassa.

Päinvastoin on ollut palkkatyöläisnaisen asema. Yhteiskunta on aina katsonut naisen palkkatyötä vaan jonkunlaisena sivuasiaina ja siksi useimmiten onkin jokaisessa valtiossa tuhansia naisia palkkatyössä, josta työstä eivät saa niin paljoa palkkaa, että sillä voisivat kunnolleen elää ja juuri siksi onkin niin moni nainen ollut altis lankeamaan ammottavaan prostituution ki-
taan.

Washingtonin valtion työväenjärjestöt alkoivat jo vuosia sitte valmistaa maaperää, että saataisiin valtiomme äänestäjät ja lain laatijat ottamaan tämän huutavan epäkohdan huomioon-
sa.

Kaksi vuotta takaperin päätti-
kin valtion työväenjärjestöjen liitto (State Federation of Labor) käyttää kaikki voimansa saadakseen valtiomme palkkatyöläisnaisille alinpalkkalaki. Monet siinä oli esteet vastassa. Työnantajat väittivät, että se ahdistaisi teollisuuden pois valtiosta ja että se muka ajaa naiset pois teollisuudesta prostituutioniin ja kaikkea muuta sellaista pötyä.

"Radikaaliset" työläiset eli syndikalistit, jotka eivät luota valtiolliseen toimintaan, taas väittivät, että jos alinpalkkalaki saadaan, niin silloin se vaikuttaa sen, että se alin palkka tulee kin ylimmäksi palkaksi ja niin ollen on laki eduksi työntekijille eikä suinkaan työläisille. Ja vielä he väittivät, että jos siitä jotain hyötyä sattuisi työläisnaisille olemaan, niin silloin se julistetaan oikeuslaitoksissa perustuslakivastaiseksi.

Mutta nyt onkin käytäntö o-
sottanut, että ei yksikään kum-
mankaan vastustajamme väit-
teistä ole toteutunut.

Washingtonin valtion alin-
palkkalaki astui voimaan elo-
kuun 24 päivänä 1914. Luokaam-
me siis lyhyt katsaus viime ku-
luneiden vuosien vaiheisiin, näh-
däksemme mitä tämä laki on vai-
kuttanut palkkatyöläisten oloihin.

Vuonna 1913 työskenteli val-
tiomme sekatavara- ja vaatekau-
poissa 1,758 naista alle kymmenen dollarin viikkopalkkoilla. Kun alin palkkalaki astui voimaan väheni näiden alle kymmenen dollarin viikkopalkkalais-
ten luku 561:teen.

Vuonna 1913 työskenteli yllä-
mainitulla alalla 370 naista, jotka saivat palkkaa 10 dollaria viikossa. Vuonna 1914 uuden lain jälkeen kohosi 10 dollarin viikkopalkkasten luku 370:stä 1,323:een.

Vuonna 1913 oli naisia yllä-
mainitulla alalla, jotka saivat

palkkaa 10 dollarista ylöspäin 35:teen viikossa. Vuonna 1914 nousi näiden luku 2,541:teen.

Pesulaitoksissa v. 1913 oli 286 naista, jotka saivat alle 9 dollaria viikossa palkkaa. Vuonna 1914 näiden luku laski 46:teen, joita kutsutaan harjottelijaksi ja joiden luku ei saa nousta yli viiden prosentin koko työvoimasta. Vuonna 1913 sai 399 yli 9 dollaria viikossa palkkaa pesulaitoksissa. Näiden luku nousi v. 1914 uuden lain voimaan astuttua 589:ään.

Telefoniasemilla v. 1913 sai 603 naista palkkaa alle 9 dollarin viikossa. Vuonna 1914 väheni näiden luku kolmeen sataan. V. 1913 oli samalla alalla vaan 64 naista, jotka saivat palkkaa yli 9 dollaria viikossa. Näiden luku nousi v. 1914 sataan kolmeenkymmenehdeksään.

Niiden luku, jotka saivat yli 9 dollarin viikossa v. 1913 oli 437 ja v. 1914 eli alinpalkkalain voimaan astuttua kohosi heidän lukunsa 732:teen.

Kaikilla aloilla minne vaan sanottu laki ulottuu on se vaikuttanut aivan samoin. Siis unionisteilla ei ole mitään syytä olla epätoivoisia lainlaadinnallisista parannuksista. Yhä enempi on vaan sinne suuntaan toimittava. Jokainen lainlaadinnallinen parannus on kuin suljettu portti, jota työntekijä ei saa auki jokaisessa tilaisuudessa, kuten on lakon kautta saavutetun parannuksen laita, jonka työntekijä voi siepata heti takaisin, kun on saanut lakon nufferretuksi tai järjestön hävityksi.

En ole kirjottanut tätä siinä mielessä, että olisi taloudellista toimintaa halveksuttava eli pidettävä vähempi arvoisena. Ei, päinvastoin. Olen sitä mieltä, että ilman taloudellista järjestämistä oltaisi huutavassa hukas-
sa. Olen vaan kerännyt näitä numeroita osottaakseni, että se väite, että muka alinpalkkalain laadinta ei vastaa tarkoitustaan, ei ole tosiasioiden kanssa yhtä pitävä.

Siinä meidän on pyrittävä yhä uutterammin toimimaan alimman palkkalain ja korkeimpien työtuntein määräämiseen lainlaadinnan kautta.

Ja teille palkkatyöläis-siskot sanon, että teidän velvollisuutenne on myöskin itse yhtyä taistelurintamaan. Älkää uskoko, että nämäkään pienet parannukset ovat teille tulleet ilman etteikö toisten työläisten ole tyyntynyt niiden eteen uhrattua ja ne kalliista ostaa työn ja taistelun kautta. Moni työläinen on niukasta palkastaan roponsa uhrannut siihen, että teidän kärsimänne vääryydet tulisivat maailmalle tiedoksi, jotta ne epäkohdat korjattaisiin.

E. H.

• • • • •
Huom!
• New York'in Suom. Naisten
• OSUUSKOTI
• Ja paikanvälitystoimisto:
• 241 Lenox ave, 122 st.
• Telef. 813 Morning side.
• • • • •

MURINAA

Syksyn tummat lehdet, hiljaa värähdellen putoilevat alas puit-
ten oksilta. Taivaanrannan ruusuväri-
nen hohde peittyi sakeaan sumuun, levittäen suuren harmaan peitteen, heleänpunaiselle taivaalle. Syksytär pakottaa luonnon pukeutumaan valmi-
tamaansa surupukuun. Alakuloisuuden luonne valtaa koko luomakunnan. Jokainen jäsen yhteiskunnan elimistössä soittaa hänelle määrättyä, murheen aikakauden surullista hymniä.

Se on kahdenkymmenen vuosisadan kirjavaa polskaa. Silloin tällöin leimahtaa pieni ilonvälähdys kauheuden luomalle taivaalle. Se on epätoivoisen olion viimeinen toivonpuuska, joka joskus pääsee vallalle, keskellä katkerinta kamppailua.

Se on tyhjyyden perikuvan viimeinen voide, jolla se kahlehtii orjansa ja pidättää sen alallansa, ettei se menettäisi olemassaolon ainuttua nautintoa ja pääsisi pujahtamaan ulos pyörremyrskyn sekottavasta vauhdista.

Monenlaiset elämän intohimot hurmaavalla tenhollaan riistää ihmisten käsistä pois heidän tärkeän olemuksen — itsensä hallitsemisvoiman. —

Sen itsenäinen minuus väistyy tämän sanan tieltä, sanan jonka tarkoitus soveltuu yhtähyvin hyvän kuin pahankin palvelukseen.

Tärkeämmän osan tässä intohimojen näytöskappaleessa suorittaa nainen. Se on tämän paheen suurin uhri, joka on siihen kytketty sieluineen ja ruumiineen. Suuri osa naisista pyhittää elämänsä (heidän täytyy) tämän asian palvelukseen, olemassaolon pakoittamana heidän täytyy se tehdä. Miehet, nykyinen yhteiskunnallinen moraalit ja maailman markkinat vaatii tämän naiselta.

Siitä on tuloja ja siksi niin pitää oleman. Teatteriyht. tekee rahaa naisen puolialastomalla ruumiilla.

Valkoisen orjakaupan isäntä tienaa sen enemmän, minkä ohuemmin nainen on verhottu.

Olut tekee paremmin kauppansa, kun on tekohymyllä varustettuja enkeleitä, sulostuttamassa helvetin liekkien kitkerää makua.

Monet erilaiset on tehtävät ja lukemattomat ne paikat, joissa naista tarvitaan.

Miksi nainen on vajoanut näiden intohimojen palvelukseen? Onko nainen likaisempi kuin on mies? Ei! Minä pidän alhaisempaan lokaan painuneen katusnaisen siveellisempänä kuin miehen, joka tämän naisen kurjuutta hyväkseen käyttää. Olkoon mies kuinka ulkokuorisella siveydellä varustettu tahansa. Sillä naisella on taloudelliset syyt puolustajana, miehellä ainoastaan kurjat intohimot.

Kuulin kerran vanhan raittiusmiehen viiden raittiusseurojen yhteisessä juhlassa, kun he keskustelivat prostitueraatuista naisista, sanovan: "Nainen menee porttolaan nautintojen vuoksi." Siveellinen pastori, joka tämän kysymyksen alusti, ei ollut varsin näin yksipuolinen. Hänen häpynsä ja jumalallinen hurs-

kautensa salli tämän laittaa sosialistien kontolle. Sosialistit hänen mielestään turmelevat naisen, että se lopulta johtaa tähän kiuluun.

Tämä todisti vain sen, kuinka vähän nämä siveysaarnaajat tietävät yhteiskunnallisista asioista sekä antavat arvoa naisen rappeutumiselle ja kuinka kurjilla valheilla ne koettavat hävittää niin miesten kuin naistenkin pelastajaa — sosialismia.

Toverittaren lukijat jokseenkin kaikki tietävät syyn tähän kysymykseen, mutta he eivät muista niistä kertoa tietämättömille tovereilleen. He eivät kyllin useasti selitä näitä tärkeitä asioita. Heidän tulisi jokaisen mieleen terottaa ja kuvailla työläisnaisen kurjaa taakkaa, joidenka hartiolla lepää suurin osa yhteiskunnallisesta painosta ja jonka painon seurauksesta naisen rappeutuminen johtuu.

Naiset! Te jotka puetaan kultaan, jalokiviin ja kristalloituun pukuun, jotka teattereissa hienoon verhoon puettuina heittelet te säääriänne ja tyydytätte sivistyneiden katsojain himoja. Te, jotka nälän pakoittamana joudutte tuulijolle ja painutte alamaailman pimeään humuun. Te, jotka jätätte lapsenne likaisille kaduille siksi aikaa, kuin etsitte heille syötävää. Sekä kaikki kärsivät työläisnaiset, teidän tulee pyhittää taistelunne oman itsenne hyväksi, sekä kaikkien työläisluokkaan kuuluvien ihmisten hyväksi.

Teillä on oma lehti. Te viettätte naisten päivää, jota varten ilmestyy erikoinen "naisten päivän numero". Selittäkää silloin naisen asemaa, sekä keinoja sen korjaamiseksi. Me miehet tuemme teitä voimimme mukaan.

Älkää syyttäkö miestä yksilönä, vaan iskekää kiinni oleiviin oloihin. Niistä se perussyy löytyy niin naisten kuin miestenkin kurjuudelle.

Herran ääni.

KAIVOS-ORJA.

Kaivosorja kärsiväinen orjuutansa väkeroi. Verotaakka hartiolla syvyyksissä väkeroi.

Hikihelmet otsallansa tunkee läpi graniitin. Luopti muille rikkautta ain' itse tuntee "paniikin".

Maan mustissa uumenissa metallia irrottaa; pelonkauhu rinnassansa aseitansa singoittaa.

Itse kärsii, huokaat työssä. nylkyriisi holtsee; kalpeana raadat yössä, tiedä et ken vertas' hilmoitsee.

Nouse vihdoon orjuudesta, seisahdu jo miettimään, eikö puute osallesi alkaisi jo riittämään?

Kun puute, nälkä lakkaamatta sulle aina irvistää, niin koita toiminnallas' kohta asemaasi parantaa.

Nosta pääsi, tartu työhön, kukista jo riistätät nuo. Yhdy joukkoon köyhällisten, punalipun luo.

O. F. K—i.

Hannan a. s. osaston ompeluseuran kokoukset pidetään jokaisen viikon torstaina kello 8 j. p. p. (Huom.) Kahvia saatavana joka kokouksen loputtua.)